

söyleşi

izzettin silier

PROF. M. İNAN'LA KUCAKLAŞMA

Geçen haftamı, Teknik Üniversitedeki hocam Prof. Mustafa İnan ile birlikte geçirdim. Kendisi, 1967 yılında kısa bir hastalık döneminden sonra ölmüştü. Onun öğrencisi olmak şansına kavuşanlar bunun ne kadar acı bir haber olduğunu bilirler. Mustafa İnan'ın cenazesinin kaldırıldığı gün, onun değerli varlığına alışımlı kişiler, bundan böyle, on-
suz nasıl yaşanılacağını düşünmenin şaşkınlığı içinde idiler.

Kendi hesabıma, Teknik Üniversitede öğrendiklerimizin ana unsurunu, onun dersleri oluşturduğu için, adeta bundan böyle "Teknik Üniversite kalmadı" havasında idim. Sanıyorum cenaze törenine gelmiş büyük kalabalıkta, aynı duyguları paylaşanlar çoğunlukta idi. İnanır mısınız, ben örneğin Betonarme dersi imtihanlarına, onun statik ve mukavemet notlarını tekrar okuyarak girerdim. "Mühendis olmak" iddiasını, onun derslerinde öğrendiğim bilgilere, onun bize kavratmış düşünme çabasına borçluyum.

Oğuz Atay, İstanbul Devlet Mühendislik ve Mimarlık Akademisinin bir öğretim üyesidir. Prof. Mustafa İnan'ın öğrencilerinden biri. "Tutunamayanlar" isimli romanı ile TRT roman ödülünü kazanmış bir meslektaşımızdı, Teknik Güç'ün (9). sayısında onu tanıtmak istemiş, kendisiyle bir röportaj yapmıştık. Bu defa TUBİTAK (Türkiye Bilimsel ve Teknik Araştırma Kurumu)'nun görevlendirilmesi üzerine, Prof. Mustafa İnan'ın bütün çevresinden onu soruşturarak, "BİR BİLİM ADAMININ ROMANI: MUSTAFA İNAN" isimli eseri yayımlandı. Akıcı eser, bize Mustafa İnan'ı, bütün insan taraflarıyla, vermeye çabalıyor.

Önünde saygı ile dizilip bir şeyler öğrenme-
ğe çalıştığımız Prof. Mustafa İnan'ı, insan tarafla-

rıyla da tanımak onu daha çok sevmek neticesini veriyor. O yoksul bir ailenin çocuğu, ancak parasız, yatılı okutulduğu için öğrenim görmüş. Sınıflarının çok üstün bir öğrencisi olmak niteliğini başından sonuna kadar sürdürmesine, çok kısa sürede "Profesör" olmasına rağmen, asistanından borç istemeğe mecbur kalacak kadar sürekli maddi sıkıntılar içinde geçen bir yaşantısı oldu. Çünkü yetenekli kişilere değil e-
gemen çevrelerin çıkarlarına hizmet edenlere maddi olanaklar sağlıyordu.

O başkaları gibi Üniversite dışı kaynaklarının peşinde olmadı. Teknik Üniversitede "Yeni bir ekol yaratmaya" çabaladı: "Türk Bilim Adamı" olmayayenilerinin yetiştirilmesi yollarını açmaya çalıştı. Her şeyin aslını öğrenmek isteyen sanatkar karakteri, onu Türk dili ve edebiyatı üzerinde, Edebiyatçıların bile kendisine saygı göstermesini sağlayan seçkin bilgilere ulaştırdı. Seven, sevdiği kıza evlenme teklif etmek için yıllarca bekleyen Mustafa İnan'ın hayatına ait her ayrıntıyı öğrendikçe onunla arkadaş, daha ötede dert ortağı oluyorsunuz. İlerici ve devrimci yönünü görerek, onunla, onun bir parçası olarak, kucaklaşıyorsunuz.

Prof. Mustafa İnan'ın ataları Malatyalı. Ben tesadüfen onun babasının ve akrabalarının büyüdüğü mahallede çocukluğumu geçirdim. İnan ailesinin Malatya koluyla çok içli dışlı olmak olanağını buldum. 1940 larda Anadolu liseleri fakir halkımızın içindeki Mustafa İnanları geliştirecek seçkin öğretmenlere sahipti. Nitekim bizim kuşak, Teknik Üniversitede Mustafa İnan'a öğrenci olduğunda, İstanbul Liselerinden veya özel liselerden mezun olmak bir üstünlük ifade etmiyordu. Mustafa İnan bu kuşağa öğretici olmanın mutluluğunu, Üniversite çatısı içinde ilim yapmak isteyenlere adeta aç

kalmak teklif edildiğinden, en iyi öğrencilerini bilim hayatı dışına kaçırmak acısıyla birlikte yaşadığı. Bu, genç Mustafa İnan'ların elden geçirilmemesiydi.

Daha sonraları, daha kötüye gidiş başladı: Artık Anadolu Liseleri seçkin öğretmenlerden mahrum kalmışlardı. "Mustafa İnanlar böylece kaynağında kurutuldu.

Her devrimcinin, her milliyetçinin, Mustafa İnanların başına neler geldiğini iyi düşünmesi gereklidir.

Size onunla ilgili bir hatıramı naklederek yazımı bitireyim.

1950 yılında Teknik Üniversite Öğrenci Birliği Genel Sekreteri olarak eğitimle ilgili bir öğrenci mitingi düzenlemiştim. O güne kadar öğrenci mitingleri polisin işareti üzerine yapılan "Kahrolsun Komünizm" mitingleri idi. Bizim başka şeylerden bahsetmemiz, gerek Üniversite ve gerekse politik yöneticileri şaşırtmıştı. Zaten "öğrenci birlikleri" ne iki üç yıl önce izin verilmişti. Daha önce öğretim üyelerinden görevli birinin başkanlık ettiği "talebe kolları" isimli acayip örgütler vardı.

Alışılmışın dışına çıkamayanlar, her yeniliği hemen boğmak isteyenler, bizim "profesörler kitap yazsın" tipindeki isteklerimize çok kızdılar. Son sınıfa gelmiş bir öğrenci olmama rağmen beni fakülte disiplin kuruluna verdiler. Sanıyorum Üniversiteden atılmak üzereydim. Zemin Mekaniği sınavından alıpsorguya çekmeye başladılar. Soruların hiç birine cevap vermiyeceğimi, Talebe Birliği Yöneticisi olarak yaptıklarımın öğrenci İzzettin Silier'in sorumlu olmayacağını bildirdim. Üniversite Öğrenci Birliğinin hükmi şahsiyetine saygılı kalmalıydı.

Disiplin Kurulunda Prof Mustafa İnan'ın bulunması benim için gerçek bir şans oldu. Sonradan öğrendiğime göre bu kısa ve kesin savunmadaki haklılığı arkadaşlarına anlatarak, beni kötü bir duruma düşmekten kurtardı. Disiplin kurulundan hiç ses çıkmadı. Büyük insanlar, buldukları yerlerde en azından bir güvence kaynağı oluyor.

Prof. Mustafa İnan'ın romanını okuyunuz.

86-87 mart 1976

TEKNIK GÜÇ

İNŞAAT MÜHENDİSLERİ ODASININ YAYIN ORGANIDIR İSTANBUL ŞUBESİNCE YAYIMLANIR

ater Yine İlericilerin !

1263-5n. sevfi GİRİŞİ
Etiler Mah. No. 9. Kat. Nispetiye
TIR'ın İSP - Edisyon
1976 Mart

- başyazı: evet MC düşürülmelidir! ama...
- xxii. genel kurul
- kongre'den notlar
- üyelerimiz yeni çalışma döneminde oda'dan neler bekliyor?
- MC'nin ulaşım politikası ve TIR sorunu

Boğaziçi Üniversitesi

Arşiv ve Dokümantasyon Merkezi

Jale İnan Arşivi

JALBIO07.00404